

Schtwórtá njedźela po tsjoch kralach.

Mat. 8, 23—27.

Wón stupi do lódže, a jeho wučžomnizh džěchu sa nim. A hlaj, wulke njewjedro ƚo sběže na morju, tať, so ta lódž se žołmami bě pschikryta; wón pať spasche. A czi wučžomnizh pschistupiwšchi ł njemu wubudžichu jeho a džachu: Knježe, pomhaj nam; my lónž wošmjemy. A wón džesche ł nim: Schto ƚo tať jara bojicže, wy malowěrní? Duž stanu wón a wobhrosny wětram a morju; dha wschitko woczichnu. Ludžo pať džiwachu ƚo a džachu: Kajki je to muž, so jemu wětry a morjo poslušne ƚu? Samjeń.

Jěsory wjetsche a mjěnsche ƚu w našchim kraju. Czi, kiž pschi nich bydla abo maja na nich ƚwoje džěło, wjedža, kažte žołmy pócznu ƚo walecz, hdyž ƚylny wětr ƚo sběha, a cžolm na wodže ƚo cžumpa kaž schorpawa. A schtóbž je na wulkej, wotewrjenej wodže po morju ƚo wjesť, kaž někotry wučžahowar, je se styskom sańcz chžyl, hdyž žołmy pornjo thěžam wykoťe ƚo na lódž mjetachu, so běsche pať na traschnej wykoťosczi, pať w cžornej hlubokoťsczi, a hłošy žonow a džěczi, haj tež njebojasnych mužow ƚo ƚlyšhecž dachu, jako ƚo žołmy psches drjewjany scžěšlowany dom walachu, kaž chžylte jón póžriecž a wschěch w mokrym rowje pohrjebacž: „Pomhajcže, my lónž wošmjemy!“ Čajte shonjenje drje my cžinili nješmy. W ƚwjatym scženju pať je wo hrosnym njewjedrje abo wichorje powjedane, kiž je Jěsuš se ƚwojimi wučžobnikami na Galilejskim morju abo, kaž tež rěła, na Genezarethskim jěsorje spytať, tať traschnym, so ƚu woni ƚebi myšlili, so je ł nimi na lónžu. A hlaj, tehdy ƚo Jěsuš sjewi jako pomoznik a jich wěru